

ת"פ 13063/08/21 - מדינת ישראל נגד אדם עומר, אדם אסכאפי, יאזן חרב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 13063-08-21 מדינת ישראל נ' עומר(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אדם עומר (עציר) ת"ז *
2. אדם אסכאפי (עציר) ת"ז *
3. יאזן חרב (עציר) ת"ז *

גזר דין

1. כתב האישום נסב על מסכת מעשים עבריינים שביצעו הנאשמים בליל ה-11/5/21 ובלילה שלמחרת. הימים ימי מבצע "שומר חומות" כשהפרות סדר והתפרעויות אלימות, על רקע לאומני-גזעני, פשו במקומות שונים בארץ.

כעולה מפרט האישום הראשון, הנאשמים: אדם (להלן: "הנאשם 2") ויאזן (להלן: "הנאשם 3") ייצרו עשרה בקבוקי תבערה שכללו בקבוק אליו הוכנס דלק בכל פעם. למחרת ייצרו הבקבוקים, בשעת לילה, הגיעו הנאשמים יחד עם אחרים סמוך למעבר בין בתים המוביל לרחוב העצמאות בחיפה ועמהם בקבוקי התבערה שייצרו וחלק מהנוכחים במקום החזיקו אבנים.

באותו העת נסעו במקום שני המתלוננים על גבי קטנועים כשעל אחד מהם התנוסס דגל ישראל. כשעצר הקטנוע עם הדגל ברמזור אדום, נגשו אליו אלמונים ואחרי מלל גזעני כלפי נהג אותו הקטנוע, לקחו את מפתח הקטנוע. בעל הקטנוע עם הדגל, שלא יכול היה להמשיך בנסיעתו, הזיז את הקטנוע יחד עם המתלונן האחר לבניין ברחוב העצמאות והם החנו אותו סמוך לחנות במקום.

זמן קצר אחר כך הגיח הנאשם 2 מהמעבר בו שהה והצית את הקטנוע, שנשרף.

המתלונן האחר החל להזיז את קטנועו שלו לאחר ואז הנאשם 2 יידה לעברו שני בקבוקי תבערה בוערים, כשאחד מהם פגע בקסדה שעל ראש המתלונן והקסדה והמעיל שלבש החלו לעלות באש. במקביל, יידה גם הנאשם 3 בקבוק תבערה לעבר המתלוננים, אלא שהאש אחזה דווקא בחולצתו.

עמוד 1

הנוכחים במקום כיבו את הלהבות מהמתלונן וחברי הנאשם כיבו את הלהבות שאחזו בחולצתו. לאחר האמור, חזר הנאשם 3 למקום והשליך בקבוק תבערה בוער נוסף לעבר האזור בו שהו המתלוננים ונוספים.

כן צוין כי הנאשם אדם (להלן: "הנאשם 1") יידה אבנים, במהלך הארוע, לעבר הנוכחים במקום ופורעים נוספים יידו בקבוקי תבערה נוספים.

כתב האישום מייחס לנאשמים 2-3 השלכת בקבוקי תבערה ממניע לאומני אידאולוגי.

הארוע הסתיים כשאחד המתלוננים שלף אקדח והחל לרדוף אחרי הפורעים שנמלטו מהמקום.

בגין מסכת מעשים זו הורשעו הנאשמים 2 ו-3 במעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, פעולה או עסקה בנשק למטרות טרור וכן בעבירת התפרעות.

לנאשם 2 יוחסה, בנוסף, עבירה של הצתה ולנאשם 1 עבירה של ניסיון תקיפה והתפרעות.

2. כעולה מפרט האישום השני, בליל המחרת, נסעו הנאשמים, יחד עם אחרים, ברחובות חיפה, כשהם מאזינים לשיר לאומני שהביע תמיכה בשחרור האדמה ולו בכח. בשלב מסוים, סמוך לחצות, נעצרו, הנאשם 3 הדליק בלוק זיקוקים ונאשם 2 יצא מהרכב וכיוון את הזיקוקין לעבר רכב שחלף במקום כשהאחרים מקללים בקול.

בהמשך, עצרו הנאשמים ליד שליח רכוב על קטנוע של חברת מזון, ואחרים שהיו ברכב אמרו לשליח, לאחר מלל גזעני בוטה, כי יהודים "לא יכנסו לכאן יותר. זאת השכונה שלנו", כשאחד מהנוכחים מכה באבן בקסדת אותו שליח. אחד מהנוכחים אף היכה את השליח בגבו ואחר היכהו במקל בו אחז. הנאשם 2 הדליק זיקוק ליד השליח ונוכח אחר, בעט בקטנועו של השליח שנפל על הכביש. הנאשם 3 עלה על הקטנוע של השליח ונסע מהמקום. במהלך הארוע היו חלק מהנוכחים עטויי מסכות על פניהם. הקטנוע נמצא אחרי כשבועיים כשהוא חונה ברחוב בחיפה כאשר המתנע והארגז שבו, ניזוקו.

בגין המעשים האמורים, יוחסה לכל האשמים עבירה שעניינה פזיזות באש או בחומר לקיח ולנאשמים 1 ו-2 עבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ולנאשם 3, שוד בנסיבות מחמירות.

3. הנאשמים הודו במיוחס להם לאחר שמיעת מקצת מעדי התביעה, ובעיקרו של דבר עדות המתלוננים ומקצת מהחוקרים בתיק, שאז גם נאותה המאשימה לתקן את כתב האישום, כאמור.

4. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על מגוון האינטרסים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשמים: על החומרה הנודעת להשלכת בקבוקי תבערה המסכנים חיים, כך בפשטות, ועתרה לגזירת שני מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אישום.

הופנית לע"פ 4585/22 **מדינת ישראל נ' ספואן ערדאת ואח'** (פורסם בנבו - 25/7/22), ולענישה שהוטלה שם על נאשמים אחרים בפרשה, אשר לא השתתפו בארוע ידיו בקבוקי תבערה, וחלף זאת הורשעו אך בהתפרעות בגין חלקם המשני באותו הארוע וכן היו מעורבים כמסייעים בארוע השוד של הקטנוע, וכן יוחסה להם עבירת פזיזות באש ובחומר לקיח, בגין הדלקת הזיקוקים כאמור.

5. הונחו בפניי תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים:

שירות המבחן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית, בהתייחס למי מהנאשמים, בין היתר בשל ההתרשמות כי אינם נוטלים אחריות מלאה למעשיהם.

דין והכרעה

6. ידיו בקבוק תבערה, המהווה נשק כמשמעותו בחוק העונשין, לעבר אדם הינה פעולה הרת סיכון, הטומנת בחובה סיכון חיי מי שלעברו הושלך הבקבוק. נסיבות הארוע כאן מראות רק מקצת מפוטנציאל ההרסני שיש לבקבוק תבערה מודלק כי יפגע במאן דהוא.

הפסיקה שבה והדגישה פעם אחר פעם כי:

"סוג עבירות זה שעניין בקבוקי תבערה, מחייב ענישה מחמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי אפוא כי ייצא הקול שהענישה בכגון דא לא תהא קלה. בטחון הציבור אינו יכול להיות הפקר ונתון לאימה, בכביש, בבית החולים, באוניברסיטה, בתחנת הדלק ואלה המקומות אליהם כיוונו המערער וחבריו את מעשיהם" (ע"פ 292/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו - 6/7/206).

כן נפסק כי: "בעבריינות המתבצעת על רקע אידיאולוגי-לאומני נדחים שיקולי ענישה אחרים מפני שיקול ההרתעה" (ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו - 29/3/07).

7. היבט חומרה משמעותי נוסף במעשי הנאשמים, נעוץ בכך שאלו נעשו בעת בטחונית רגישה שעה שידי המשטרה היו עמוסות בהבטחת הסדר הציבורי במקומות שונים בארץ, עד כי תחושת הביטחון האישי של הציבור בכללותו היתה תלויה על בלימה.

המדובר במעשים שארעו בצוותא, אחר הכנת בקבוקי תבערה, והבאתם לטבורה של עיר, מעשים שכל

כולם מיועדים להטיל מורא ופחד בקרב הציבור.

8. במהלך שמיעת הראיות בתיק חזיתי בסרטון המתעד את התלקחות אחד מבקבוקי התבערה בארוע נשוא פרט האישום הראשון ואכן, מראה פטריית האש הנוסקת מהתלקחות הבקבוק ממחיש מה רבה המסוכנות מהמעשה.

בשים לב לעובדה כי יודו כמה בקבוקי תבערה ולתוצאות המעשה, כמו גם למעשה הצתת אופנוע במהלך הארוע, ולעיתוי ביצוע המעשה בעת בטחונית רגישה, אגב חבירה של מספר פורעים, מידת הפגיעה באינטרס הציבורי הינה ברף הגבוה.

9. המעשים בפרט האישום השני פוגעים באינטרס הציבורי, שעניינו הזכות לקניין, לחירות תנועה ולבטחון כללי.

אף כאן המדובר בהתנהגות אשר "מערערת את הסדר הציבורי ותחושת הביטחון האישי של אזרחים ברחובה של עיר, ואף מלמדת על התנהלות מופקרת של רצון להטיל אימה ופחד" (ע"פ 4585/22 הנ"ל, שם).

10. מאחר שהמעשים המפורטים בפרטי האישום השונים, התרחשו באופנים ובמקומות שונים, בחינת סיפור המעשים במשקפים נורמטיביות מחייבת את המסקנה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה נפרד בהתייחס לכל אחד מהאישומים.

בהתייחס לפרט האישום הראשון, מתחמי הענישה ההולמים נקבעים כדלקמן:

בהתייחס לנאשם 1, אדם עומר, שמעשיו התרחשו על רקע התפרעות האחרים, עניין שיש לקחתו במניין השיקולים, מתחם הענישה ההולם נע בין שמונה עשר חודשי מאסר ממשי, לצד עונשי מאסר על תנאי וקנס, ועד שלושים חודשי מאסר ממשי לצד אותם עונשים נלווים.

בהתייחס לנאשם 2, אדם אסכאפי, מתחם הענישה ההולם, בגין מכלול העבירות, נע בין שש שנות מאסר ממשי, לצד עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה, ועד תשע שנות מאסר לצד אותם עונשים נלווים.

בהתייחס לנאשם 3, יאזן חרב, מתחם הענישה ההולם נע בין ארבע שנות מאסר, לצד עונשי מאסר

על תנאי וקנס, ועד שש שנות מאסר לצד אותם עונשים נלווים.

11. בהתייחס לפרט האישום השני, המדובר בסדרת מעשי בריונות המדיפים ניחוח גזעני שכל מטרם הטלת מורא בלב תושביה היהודיים של חיפה. המלל הלאומני בו תיבלו הנאשמים את מעשיהם כלפי שליח חברת המזון ונוסעי הרכב לעברם כוונו הזיקוקין, לא מותירים ספק באשר למגמת הנאשמים. מלבד הפגיעה הרכושית, נלוו למעשים יסודות של השפלת השליח והפחדתו, ואגב כך, הטלת מורא בלב ציבור תושבי העיר היהודים כולם.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה מטעימה כי יש לראות בחומרה מעשי שוד הנעשים כלפי נותני שירות בשעות הלילה, כמו מתדלקים בתחנות דלק וכדומה, עקרון האמור לחול אף בענייננו נוכח עיתוי השוד, באישון לילה, כלפי שליח המספק שירות, כשהנאשמים מותירים אותו מושפל ומפוחד. לעובדה כי האופנוע נמצא כעבור זמן, איני רואה ליתן משמעות של ממש, מאחר שאין הדבר מלמד על רצונו של מי מהנאשמים להחזיר את האופנוע לבעליו.

בהתייחס לנאשם 1, אדם עומר, בשים לב לחלקו המשני במעשה השוד ובהפעלת הזיקוקין, מתחם הענישה ההולם נע בין עשרים ועד ארבעים חודשי מאסר ממשי, זאת לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

בהתייחס לנאשם 2, אדם אסכאפי, בשים לב לחלקו המשמעותי במעשה כיוון הזיקוקים, נקבע מתחם ענישה הנע בין שנתיים ועד ארבע שנות מאסר ממשי לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה.

בהתייחס לנאשם 3, יאזן חרב, מבצע השוד, נקבע מתחם ענישה הנע בין שלוש ועד חמש שנות מאסר ממשי לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה.

13. לא באה בפני כל הנמקה שתצדיק סטייה ממתחמי הענישה, לקולא או לחומרא.

14. בקביעת העונש בתוככי המתחמים, נתתי דעתי להודאת הנאשמים בשלב התחלתי יחסית של ההליך, לגילם הצעיר ולעברם הפלילי הנקי. עוד נתתי דעתי לנסיבות המשפחתיות שפורטו בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניין הנאשמים, ועיקרם גדילת הנאשמים במסגרות משפחתיות שחוו זעזועים ופירוק.

אשר על כן, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

פרט האישום הראשון:

על הנאשם 1 אדם עומר, ראיתי לגזור עונש בתחתית מתחם הענישה, ולפיכך מוטלים (18) שמונה עשר חודשי מאסר ממשי לריצוי בפועל מיום מעצרו - 29/6/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם 1 תשעה (9) חודשי מאסר, אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור עבירה שעניינה התפרעות או תקיפה.

כן אני קונס את הנאשם 1 בסך של 5,000 ₪ (חמשת אלפים ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23 או חודשיים מאסר נוספים תמורת הקנס.

על הנאשם 2, אדם אסכאפי, ראיתי לגזור עונש בתחתית מתחם הענישה, ולפיכך מוטלות שש (6) שנות מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומניין מיום מעצרו - 4/7/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם 2, (24) עשרים וארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שעניינה גרימת חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק או הצתה, ובנוסף (9) תשעה חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם ישוב ויעבור עבירת התפרעות במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו.

אני קונס את הנאשם 2 בסך של 10,000 ₪ (עשרת אלפים ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23 או ארבעה חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס.

עוד אני מורה כי הנאשם 2 ייפצה את נפגע העבירה, מר רון קורול, בסך של 10,000 ₪ (עשרת אלפים ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23.

ב"כ המאשימה תידע את הזוכה בזכיתו על פי פסק הדין.

על נאשם 3, יאזן חרב, ראיתי לגזור עונש בתחתית מתחם הענישה, ולפיכך מוטלות (4) ארבע שנות מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומניין מיום מעצרו בתיק זה - 12/7/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם 3 (24) עשרים וארבעה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שעניינה גרימת חבלה בכוונה מחמירה או עבירות בנשק, ובנוסף (9) תשעה חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם ישוב ויעבור עבירה של התפרעות במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו.

15. בהתייחס לפרט האישום השני נגזרים העונשים הבאים:

על הנאשם 1 אדם עומר, בשים לב לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, מוטלת ענישה בתחתית המתחם, ולפיכך נגזרים (20) עשרים חודשי מאסר ממשי לריצוי בפועל, ובנוסף (10) עשרה חודשי מאסר, אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור עבירה שענינה שוד או מעשי פזיזות באש או בחומר לקיח.

בהתחשב בקנס שהוטל בפרט האישום הראשון וחלקו המשני במעשה השוד, החלטתי שלא לחייבו בפיצוי לנפגע העבירה כאן.

על הנאשם 2, אדם אסכאפי, מוטלת ענישה בתחתית המתחם מהטעמים שפורטו לגבי פרט האישום הראשון, ולפיכך נגזרות שנתיים (2) שנות מאסר ממשי לריצוי בפועל, ובנוסף עשרה (10) חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שענינה שוד או מעשי פזיזות באש או חומר לקיח.

אף בעניינו של נאשם זה, מאותם הטעמים שאוזכרו אצל הנאשם 1, אני נמנע מלחייבו בפיצוי לנפגע העבירה.

על נאשם 3, יאזן חרב, מוטלת ענישה בתחתית המתחם מהטעמים שפורטו לגבי פרט האישום הראשון, ולפיכך נגזרות (3) שלוש שנות מאסר ממשי לריצוי בפועל, ובנוסף, (12) שניים עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שענינה שוד או מעשי פזיזות באש או חומר לקיח.

אני מורה כי נאשם זה ייפצה את נפגע העבירה, מר רן דיאמנט, בסך של 3,000 ₪ (שלושת אלפים ש"ח), ואת חברת "פיצה דומינוס" בסך של 3,000 ש"ל (שלושת אלפים ש"ח), בגין הנזקים לקטנוע.

הפיצויים ישולמו לזוכים עד ליום 1/1/23.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכים בזכייתם על פי פסק הדין.

16. מטעמי גמול והתרעה, וכאמור בקביעת ביהמ"ש העליון בע"פ 4585/22 הנ"ל, כי "לפני המשיבים ניצב פרק זמן בו היו יכולים לחדול מדרכם הרעה" וחרף כך בחרו להמשיך בדרכם העבריינית, ראיתי לצבור את עונשי המאסר בשני המתחמים **באופן מלא**.

17. תוצאת האמור, בהתייחס לתקופות המאסר הממשי, היא כדלקמן:

על הנאשם 1 אדם עומר מוטלים בסך הכל בתיק זה (38) שלושים ושמונה חודשי מאסר ממשי שמנינים מיום מעצרו - 29/6/21, לצד עונשי המאסר המותנים וקנס, כאמור לעיל.

על הנאשם 2, אדם אסכאפי, מוטלות (8) שמונה שנות מאסר ממשי שמנינן מיום מעצרו בתיק זה - 4/7/21, לצד עונשי המאסר המותנים, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה, כאמור לעיל.

על נאשם 3, יאזן חרב, מוטלות (7) שבע שנות מאסר ממשי שמנינן מיום מעצרו בתיק זה - 12/7/21, לצד עונשי המאסר המותנים, הקנס והפיצוי לנפגעי העבירה, כאמור.

ניתנה והודעה היום י' אלול תשפ"ב, 06/09/2022 במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד גב' לינה מטר; ב"כ הנאשם 1: עו"ד זוהר ארבל; ב"כ הנאשם 2: עו"ד ג'מאל חטיב; ב"כ הנאשם 3: עו"ד מוחמד מסארווה והנאשמים באמצעות הליווי.

זכות ערעור הודעה כחוק.

אני מתיר לאמו של הנאשם 2 לחבקו.